نگاه

ذات تغییرناپذیر تندروها

علی دورانی
دبیر ائتلاف فراگیر اصولگرایان

در ریشه‌یابی و بررسی عملکرد مجلس در دوره‌های مختلف، باید به این نکته اشاره کرد که دوره‌های مختلف از نوعه تفاوت فاحشی داشته‌اند. مجلس دچار یک مشکل اساسی است. البته این مساله به سمت اصلاح‌شدن پیش رفته اما مشابقه هنوز ناکام مانده است.

آن مشکل این است که نگاه برخی نمایندگان مجلس، نگاه ملی نیست و در واقع بیشتر به حوزه‌های انتخابیه خود توجه دارند و منطقه‌ای فکر می‌کنند. مجلس به‌عنوان قوه‌مقننه کشور علاوه بر قانونگذاری، مسایل کلان کشور را مورد بررسی قرار می‌دهد و حق نظارت بر بسیاری از مسایل استراتژیک کشور را دارد. بنابراین نمایندگان مجلس باید از قوت و توانایی ویژه‌ای برای تحلیل مسایل کشور برخوردار باشند تا بتوانند به حل آنها کمک کنند.

چه در مجلس نهم و چه در دوره‌های قبل برخی از نمایندگان مجلس، نماینده‌گانی بوده و هستند که توان ورود، بررسی، دخالت و اظهارنظر در مورد مسایل کلان کشور را ندارند. البته قبلا طرحی مورد بررسی قرار گرفته بود تا انتخابات مجلس استانی شود و یا با ترکیبی از رای شهرستان و استان انتخاب شوند که این امر می‌توانست به اینکه نمایندگان از توان بالایی برخوردار باشند و بتوانند در مسایل کشور ورود جدی‌تری داشته باشند، کمک کند که در حال حاضر اینگونه نیست.

در کنار این مساله تندروهایی نیز در میان اصولگرایان دیده می‌شوند که در برخورد با مسایل و دولت یازدهم، نیات سیاسی خود را دنبال می‌کنند. معمولا نمایندگان اصلی این جریان‌ها از تهران و کلانشهرها هستند و بیشتر از اینکه دغدغه مسایل شهری خود و مردم را داشته باشند و جدی‌تر در مسایل ورود کنند، بر روی مسایل سیاسی تمرکز می‌کنند و از نقطه نظر خود به آنها می‌پردازند و حتی با نگاه افراطی، امور دولت را زیر سوال می‌برند که این انتقادات اغلب منصفانه نیست. تندروها همیشه صدای بلندتری دارند و همیشه اینطور بوده است که هرکسی که حرف حساب کمتری دارد، بیشتر فریاد می‌زند چراکه اگر بحث منطقی باشد و بخواهد به صورت ریشه‌ای بررسی شود نیازی به داد و فریاد نیست. بسیاری از صداهایی که امروز از برخی شنیده می‌شود به خاطر این است که مباحثی که مطرح می‌شود، پشتوانه کارشناسی نداشته و بیشتر نوعی نگاه بادی بر آن حاکم است. مشغول‌بودن به منافع شخصی و جناحی با پوشش ارزشی، موضوعی است که باعث گمراهی و سردرگمی بخش‌هایی از هواداران اصولگرایان نیز شده است.

بخشی از مجلس نهم با دوره احمدی‌نژاد مصادف بوده است و برخی عادت کرده‌اند در برابر همه رفتارهای دولت واکنش نشان دهند و هرجا که دولت بخواهد متشاکی تری شود یا آن برخورد می‌کنند. افراطیون نیز که از دوره احمدی‌نژاد در دولت بودند تا به‌عنوان پیش‌فراولان نمایندگان معرفی کردند(البته طبیعتا برخوردشان با دولت یازدهم منفی خواهد بود. در واقع به‌خاطر اینکه احمدی‌نژاد رفتارهای خاصی داشته است، مجلس اشرفی) شده و عادت کرده است. البته این به این معنا نیست که به‌خاطر شرطی‌شدن دولت با دوره برخورد بدی صورت می‌گیرد بلکه اینها بر

طبق عادت، فکر می‌کنند دولت هر طرح و برنامه‌ای داشته باشد -چه خاص و چه غیرخاص- باید عکس‌العمل نشان دهند و دوره داشته باشند. در واقع نسبت به رفتارهای دولت حساس شده‌اند که برخورد هم می‌تواند مثبت و هم منفی باشد که در این دوره برخی با نگهبه از اهداف خود واکنش منفی نشان می‌دهند.

دومین نکته اینکه متاسفانه، معاونت پارلمانی دولت یازدهم آنگونه که باید باشد، نیست. بهتر بود نماینده‌ای از جناح اعتدالگرای فعلی در این معاونت فعالیت کند تا بتواند نهایت تعامل را با مجلس شورای اسلامی داشته باشد. در هر صورت شخصیت علمی جناب حجت‌الاسلام‌مجید انصاری از مرحله اجرا و پیگیری گذشته و بیشتر باید در جایگاه‌های استراتژیک‌تر و راهبردی‌تری قرار می‌گرفت. بنابراین باید شخصیت فعال‌تری در معاونت پارلمانی باشد تا بتواند بین نمایندگان و دولت همه امور را پیگیری کند.

نکته سوم مربوط به ارتباط دکتر روحانی و مجلس است. فراکسیون «رهروان ولایت» نزدیک به رییس‌مجلس، نماینده‌گانی از اصولگرایان، اعتدال‌گرایان و حتی اصلاح‌طلبان را در خود جای داده است. این فراکسیون به دلیل اینکه فراکسیون اکثریت است، نقش و عملکرد مهم و قابل‌توجهی دارد.

با این حال این فراکسیون در جریان بررسی وزرای پیشنهادی دولت یازدهم و رای‌اعتماد به آنان حساب جدی‌تری از دولت نکرد. البته انتظاری هم نیست که این فراکسیون که اکثریت اصولگرایان را دارا است، کاملا و صددرصد مطابق میل دولت باشند اما در هر صورت نسبت به فراکسیون آیتا جمع شده‌اند، انتظار بیشتری می‌رود. راهبران معنوی فراکسیون اکثریت، تمایل ندارند، دولت را در حل مشکلات یاری کنند که این رویکرد، مسایلی را در تعامل دولت و مجلس بوجود آورده است.

درباره راهکارهای حل مشکلات در تعامل دولت و مجلس، باید گفت معاونت پارلمانی باید با روش‌های جدید، روابط عمومی قوی‌تر و استفاده از شرطی‌شدن مباحث تلاش کند.

احزاب، تشکل‌های سیاسی و دست‌اندرکاران انتخابات مجلس دهم باید توجه کنند از هر جناحی که قرار است کاندیدا شود و وارد مجلس شوند چه اصلاح‌طلب چه اصولگرا، صرفا با این نگاه که اینکه نفرات بیشتری به مجلس راه یابند اجازه ندهند که افراطیون وارد فهرست‌ها شوند و مجلس وارد مسایل شوند یعنی علاج اصلی این است که از الان باید مراقب باشند تا افراطیون به هیچ بهانه‌ای وارد فهرست‌ها نشوند و به مجلس راه پیدا نکنند.

ادامه در صفحه ۹

گفت‌وگو با شهربانو امانی:

«نقد» با چوب لای چرخ دولت گذاشتن، متفاوت است

عکس: مجید سعیدی

طیبه میرحسینی: دولت یازدهم با نام دولت تدبیر و امید در حالی روی کار آمده است که وارث حجم سنگینی از مشکلات دولت گذشته به خصوص در حوزه‌های اقتصادی و سیاست داخلی است. با توجه به شرایط موجود کشور انتظار می‌رود برای حل مسایل کشور، نهایت تعامل بین دولت و مجلس برقرار باشد که دکتر روحانی در عملکرد خود در این مدت از قبیل معرفی سه موقع وزرا، تقدیم بودجه در زمان مقرر، رایزنی‌های مختلف با نمایندگان در مورد مسایل کشور و از همه مهم‌تر، شأن و اعتبار بخشیدن به این جایگاه، تلاش خود را در این زمینه نشان داده است اما به نظر می‌رسد در برابر این نگاه دولت، تلاش شایانی از سوی برخی نمایندگان خانه ملت برای تعامل با دولتمردان دولت یازدهم دیده نمی‌شود. طرح تذکر و سوالات مختلف، دعوت پیاپی وزرا به کمیسیون‌ها بعضا در موضوعاتی که دارای اجماع در سطوح سران نظام است ماندند بحث هسته‌ای، واکنش‌های تضعیف‌کننده روند مذاکرات و فشار به وزیر خارجه که از بهترین و موردعتمادترین دیپلمات‌های نظام است، دادن کارت‌زرد به وزرای کابینه در این مدت زمان بسیار کوتاه که در اختیار دولت بوده، گواه این مدعاست. شهربانو امانی، نماینده دوره‌های پنجم و ششم مجلس از جمله چهره‌های اصلاح‌طلبی است که روابط پارلمانی را به‌خوبی می‌شناسد. وی در مجلس پنجم در کنار نیروهای جریان چپ و حزب تازه‌تاسیس گام‌گزاران سازندگی، فراکسیونی قوی را تشکیل داده بودند که پس از دوم خرداد، تلاش کردند فضای مجلس با اکثریت اصولگرا را برای دولت خاتمی تطبیق دهند. دو استیضاح عطاءالله مهاجرانی و عبدالله نوری و فشارهای دیگر به دولت، اگرچه در این دوره رخ داد اما قابل مقایسه با فضای دوسال ابتدای مجلس هفتم که با دولت اصلاحات همزمان بود و البته فضای این روزهای مجلس نهم که با دولتی متفاوت سلیقه سیاسی‌اش هم‌زمان است، نبوده و نیست. امانی در گفت‌وگو با «شرق» به دلایل این امر پرداخت که در ادامه می‌آید.

■ با نگاهی به دوره‌های قبلی مجلس به‌خصوص دور پنجم که با ریاست آقای ناطق‌نوری اداره می‌شد و اکثریت مجلس را جریان موسوم به راست سنتی در دست داشتند، شاید بتوان مقایسه‌ای بین دور پنجم و نهم مجلس کرد. به نظر شما این دو دوره با داشتن اکثریت اصولگرایی چگونه با دولت‌های روی کار تعامل کرده‌اند؟ (البته هنوز از عمر دولت یازدهم چند ماهی بیشتر نمی‌گذرد)

دوسال از دولت آقای خاتمی مصادف شد با دوران مجلس پنجم؛ یعنی مجلسی که در راس آن آقای ناطق‌نوری قرار داشت. در آن زمان اصولگرایان اکثریت مجلس بودند اما با وجود اختلاف‌نظر میان دولت اصلاحات و مجلس محافظه‌کار که خیلی بیشتر از تفاوت و اختلاف دولت یازدهم و مجلس نهم بود، ما شاهد منطق و کاردانی مجلس در برابر دولت بودیم.

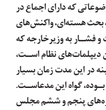

دوسال از دولت آقای خاتمی مصادف شد با دوران مجلس پنجم؛ یعنی مجلسی که در راس آن آقای ناطق‌نوری قرار داشت. در آن زمان اصولگرایان اکثریت مجلس بودند اما با وجود اختلاف‌نظر میان دولت اصلاحات و مجلس محافظه‌کار که خیلی بیشتر از تفاوت و اختلاف دولت یازدهم و مجلس نهم بود، ما شاهد منطق و کاردانی مجلس در برابر دولت بودیم.

کارشناسی ارشد مینا قرار دادند که این امر می‌تواند امتیاز خوبی برای دانش‌آموختگان باشد تا بهتر از گفتگوی عمل کنند. اما متاسفانه این طور نشده و انسجامی که انتظار می‌رفت، حاصل نشده است. البته دلایل مشخص دیگری نیز وجود دارد که در سوالات بعدی به آن خواهم پرداخت.

■ به‌نظر شما تفاوت اصلی که در برخورد مجلس پنجم و نهم با دولت اصلاحات و اعتدال صورت گرفته، از چه عاملی نشات گرفته است؟

شاید اگر تجزیه‌وتحلیل درستی صورت بگیرد، بتوان گفت مجلس پنجم یکی از قوی‌ترین مجلس‌های پس از انقلاب اسلامی است و از نظر رعایت قواعد بازی، مثبت ارزیابی شده است چرا که این دوره از مجلس در عین اختلاف سیاسی با هر دو دولت آیت‌الله رفسنجانی و سیدمحمد خاتمی و نقدهایی که به آن وارد می‌کردند، حداکثر همکاری را با دولت داشتند و در مسایل مهم اقتصادی، سیاسی و توسعه‌ای و به‌طور کلی در مسایل ملی همه با هم همکاری می‌کردند. البته باید تاکید کنم اقلیت مجلس نیز خیلی بازنامه‌تر و قوی بود و تعامل داخلی مجلس نیز بالا بود. اقلیت در آن دوره از چهره‌های شاخص جریان چپ تشکیل شده بود و حتی در مقطعی تلاش کردند همین آقای دکتر روحانی را که کاندیدای ریاست مجلس کرده بودند، به این کرسی بنشانند.

■ پس یکی از ضعف‌ها را نبود نیروهای اقلیت به تعداد کافی در مجلس نهم می‌دانید؟ تقریبا از نیروهای این جریان جز چند چهره انگشت‌شمار، کسی در مجلس نهم حضور ندارد.

البته این مشکل به فضای پس از انتخابات ۸۸ برمی‌گردد و اینکه نیروهای منتقد نخواستند در انتخابات مجلس نهم مشارکت جدی داشته باشند. اما بخشی از مشکلات مجلس نهم مربوط به زیرساخت‌های پارلمانی است. متاسفانه اکثریت نمایندگان به سیاسی‌ترین کرسی کشور تکیه زده‌اند و می‌گویند ما سیاسی نیستیم! سیاست یعنی تدبیر کردن، سیاست یعنی ممکن کردن ناممکن‌ها. «سیاسی‌کاری» یا «سیاست‌مداری» کاملا متفاوت است و دیدگاه و مشی متفاوت از هم هستند اما این تفاوت نادیده گرفته شده است. کار کردن در این مجلس و با این مجلس- سخت و دارای فرازونشیب‌های مختلف است برای اینکه نمایندگان خیلی جزیی‌نگر شده‌اند. اینکه با مردم در ارتباط باشیم و در دسترس آنها باشیم یا اینکه به وظایف قانونی خود عمل کنیم و قوانین روان و درست تصویب کنیم و در سطح ملی به مسایل بنگریم، متفاوت است و در بررسی امور جزیی‌تر که در حد نمایندگان نیست اینجا اهمیت چندانی برایشان داشته باشد. در حالی که امروز چنین نیست و متاسفانه جزیی‌نگری در رفتارهای آنها قابل مشاهده است. درگیر شدن با مسایل جزیی نمایندگان را درگیرتر می‌کند و جایگاه رفیع مجلس و نمایندگی را تنزل می‌بخشد. به‌جای کلان‌نگری مسایل جزیی مطرح است و گاهی نمایندگان برای پاسخگویی به مردم مجبور می‌شوند دولت را تحت فشار بگذارند. در صورتی که اگر نمایندگان به وظایف خود که قانونگذاری و نظارت بر حکومت و مصلحت را فراموش نکنند منافع ملی و حتی جناحی اصولگرایان می‌طلبد که بیش از گذشته شکل خردمندانه‌ای و از روی دیدگاه محدودتر عمل کنند. در انتخابات گذشته ریاست‌جمهوری، جناح اعتدالگرا در کشور به پیروزی رسید و در مقابل افراطیون و جبهه پایداری برخلاف انتظاری که داشتند، شکست سنگینی خوردند که این شکست، لطمه روحی و روانی بدی برای آنها داشت و به همین دلیل، برای رفع و کاهش آلام آن، به دولت منتخب مردم فشار می‌آورند. دولت آقای روحانی در عرصه دیپلماسی خوب عمل کرده است و توانسته مشکلاتی که در این مدت به ایران تحمیل شده را پس است را کم کند و از سویی به ما توافق زنو گفت مجلس پنجم یکی از قوی‌ترین مجلس‌های پس از انقلاب اسلامی است و از نظر رعایت قواعد بازی، مثبت ارزیابی شده است چرا که این دوره از مجلس در عین اختلاف سیاسی با هر دو دولت آیت‌الله رفسنجانی و سیدمحمد خاتمی و نقدهایی که به آن وارد می‌کردند، حداکثر همکاری را با دولت داشتند و در مسایل مهم اقتصادی، سیاسی و توسعه‌ای و به‌طور کلی در مسایل ملی همه با هم همکاری می‌کردند. البته باید تاکید کنم اقلیت مجلس نیز خیلی بازنامه‌تر و قوی بود و تعامل داخلی مجلس نیز بالا بود. اقلیت در آن دوره از چهره‌های شاخص جریان چپ تشکیل شده بود و حتی در مقطعی تلاش کردند همین آقای دکتر روحانی را که کاندیدای ریاست مجلس کرده بودند، به این کرسی بنشانند.

■ پس یکی از ضعف‌ها را نبود نیروهای اقلیت به تعداد کافی در مجلس نهم می‌دانید؟ تقریبا از نیروهای این جریان جز چند چهره انگشت‌شمار، کسی در مجلس نهم حضور ندارد.

البته این مشکل به فضای پس از انتخابات ۸۸ برمی‌گردد و اینکه نیروهای منتقد نخواستند در انتخابات مجلس نهم مشارکت جدی داشته باشند. اما بخشی از مشکلات مجلس نهم مربوط به زیرساخت‌های پارلمانی است. متاسفانه اکثریت نمایندگان به سیاسی‌ترین کرسی کشور تکیه زده‌اند و می‌گویند ما سیاسی نیستیم! سیاست یعنی تدبیر کردن، سیاست یعنی ممکن کردن ناممکن‌ها. «سیاسی‌کاری» یا «سیاست‌مداری» کاملا متفاوت است و دیدگاه و مشی متفاوت از هم هستند اما این تفاوت نادیده گرفته شده است. کار کردن در این مجلس و با این مجلس- سخت و دارای فرازونشیب‌های مختلف است برای اینکه نمایندگان خیلی جزیی‌نگر شده‌اند. اینکه با مردم در ارتباط باشیم و در دسترس آنها باشیم یا اینکه به وظایف قانونی خود عمل کنیم و قوانین روان و درست تصویب کنیم و در سطح ملی به مسایل بنگریم، متفاوت است و در بررسی امور جزیی‌تر که در حد نمایندگان نیست اینجا اهمیت چندانی برایشان داشته باشد. در حالی که امروز چنین نیست و متاسفانه جزیی‌نگری در رفتارهای آنها قابل مشاهده است. درگیر شدن با مسایل جزیی نمایندگان را درگیرتر می‌کند و جایگاه رفیع مجلس و نمایندگی را تنزل می‌بخشد. به‌جای کلان‌نگری مسایل جزیی مطرح است و گاهی نمایندگان برای پاسخگویی به مردم مجبور می‌شوند دولت را تحت فشار بگذارند. در صورتی که اگر نمایندگان به وظایف خود که قانونگذاری و نظارت بر عملکرد درست قانون است همت گمارند، می‌توانند دولت را توانمند کنند و در حل مشکلات یاری رسانند. این در حالی است که به سبب تجربیات گذشته، مجلس دوره‌ای هشتم و هشتم‌مجلس، همزمان با اعلام آماری عجیب از نوعه عمل به قانون بودجه سالانه بود. بر اساس گزارش تفریغ بودجه ۸۶ که از سوی دیوان محاسبات کشور تهیه و در مجلس قرائت شد، دولت بیش از ۱۶۶۰ تخلف و ۵۴۵درصد تخلف در اجرای بندها و تبصره‌های قانون بودجه ۸۶ داشته است و باید دیراره دلایل وقوع چنین تخلفاتی توضیح دهد. روز ۲۶ فروردین سال ۸۸ که این گزارش در مجلس قرائت شد حامیان دولت با فریادهای خود در صحن مجلس، از شان‌دادن این نقطضعف دولت - آن هم در آستانه انتخابات- گله کردند مهدی کوچک‌زاده از شاخص‌ترین نمایندگان اصلی احمدی‌نژاد در سخنانی عملکرد رییس‌جمهور دولت را تحت‌تاثیر «این و آن» دانست؛ دیوانی که رییس آن، عبدالرضا رحمانی‌فضلی، معاون سیاسی صداوسیما در دوره بقایی و لاریجانی بود که این‌روزها او را در کسوت وزیر کشور دولت روحانی می‌بینیم. لاریجانی در دفاع از رحمانی‌فضلی اینگونه بیان داد: «اتهام به رییس‌جمهور دولت دوست مجلس، بسیار بی‌ربط است و به وی رای داد و اینکه ته تمایل این و آن، کاری انجام شود، یعنی چه؟ شما می‌خواهید یک دستگاه نظارتی یا دخالتی یک مورد زیر سوال ببرید که کار درستی نیست. ما از دیوان محاسبات به‌خاطر عملکردش تشکر می‌کنیم؛ رییس و معاونان دیوان محاسبات در کمیسیون برنامه‌وبودجه در روز ۲۱ فروردین ۸۹ گزارشی ارایه کردند که دولت نهم در اجرای بودجه سال ۸۷، ۲۷درصد تخلف از برنامه‌های مصوب‌اش را نمی‌گوید. قانون بودجه ۸۷، شامل ۸۵ بند و حدود ۳۰ تبصره بود که در ۲۲ بند و حدود ۱۰ بخش معامل ۲۷درصد از بندها نشاهد عدم رعایت احکام قانون بودجه هستیم و تخلفات نسبت به سال ۸۶، ۳۳درصد افزایش داشته است»؛ با این حال احمدی‌نژاد هیچ‌گاه درباره این تخلفات، به مجلس سالانه نشد و اتفاقی هم رخ نداد. احمدی‌نژاد اما در لایه لایه بودجه سال ۹۱ و ۹۲ نیز رکورد زد و مجلس نتوانست دولت را به لایه دوم به مهار قانونی - نیمه آخر- سخت بگذارد. بودجه ۹۱ و ۵۷یا ۹۲ زنتخب به مجلس رسید و اقتصادی‌های مجلس هشتم بعد از بررسی آن اعلام کردند که این بودجه کلی گویی است و در بسیاری از جزییات شفافیت ندارد. بعد از آن حتی برای اولین‌بار در تاریخ ۳۳ساله انقلاب اسلامی، بودجه سالانه ارایه‌شده تا به چهارماه به تعویق افتاد. کمیته هشت‌نفره نمایندگان تصویب و بررسی بودجه سال ۹۱ که از سوی دولت احمدی‌نژاد، به مجلس ارایه شد، تا چهار ماه بعد از تاریخ مقرر تصویب نشد و این تاخیر در ارایه لایحه بودجه سال ۹۱ کشور شد. طبق اخباری که منتشر شد وی از روند تخلف و عدم رعایت قانون بودجه سال ۸۸ کشور خبر داشت. اما تعداد تخلفات در آن دوره بسیار کم بود. در واقع دولت یازدهم، جایگاه این قوه قانونگذاری را رعایت کرده و بیشترین احترام را قایل هستند. من امیدوارم در شرایط فعلی مجلس و مجلسیان بدرستی پاسخگو باشند و بدانند مخاطب‌شان خواهد ماند و مخصوص یک دوره نیست و تاریخ و البته مردم حوزه‌های انتخابیه ایشان که برای حل مشکلات کشور به دکتر روحانی رای دادند. در مورد آنها قضاوت خواهند کرد. امیدوارم مجلس با دوسال فرصتی که دارد به وظیفه مهم خود در این برهه تاریخی توجه بیشتری کرده و بدرستی عمل و دولت را در همه امور کمک کند.

■ البته در دوره مجلس هم جریان اصولگرا، با تفاوت نگاه به دولت مواجه است و به صورت فراکسیونی عمل نمی‌کند.

متفاوته در بین طیف‌های مختلف جریان اصولگرایی شکاف به وجود آمده و رسالت تاریخی این جریان به فراموشی سپرده شده است. در واقع رقابت درون گروهی بین جبهه اصولگرایان که باعث ریزش بدنه اجتماعی‌شان نیز شده است، در جریان انتخابات خرداد۹۲ خود را نشان داد و این جناح به جای اینکه مردم رسی بگیرد و بازسازی خود بپردازد و هزینه بسیار سنگینی که دولت اصولگرا در این هشت‌سال تحمیل کرد را در نظر داشته باشد، به طیف‌های تندرو فرصت هیاهو می‌دهد. امیدوارم بزرگان این جریان برای پایان‌دادن به فراقتی و رخوتی که دامنگیر جریان اصولگرایی شده است، تلاش مضاعفی کنند و وقت و انرژی بیشتری صرف کنند.

■ گاهی از سوی مجلس نهم به ویژه جریان خاصی به دولت وارد می‌شود را بعضا وارد نمی‌دانید؟

نقدکردن منصفانه هم بنفع دولت و هم بنفع مملکت است و باید تقویت شود. اما نقدکردن با چوب‌لای‌چرخ دولت گذاشتن متفاوت است. آقایان و خانم‌های جبهه پایداری می‌دانند که عملکرد دولتی که صدرصد از حمایت آنان برخوردار بود و خود را پاکترین، راست‌گوترین و پاسخگوترین دولت معرفی می‌کرد، امروز پاشنه‌آشیل مملکت شده است. بنابراین این افراد امروز باید توجه داشته باشند که بدون حب و بغض نقادی کنند چراکه افکارعمومی، آگاهی خود را در چهارسال گذشته به‌خوبی نشان داده و در این انتخابات هم آن را نشان داد.

■ چرا با وجود تلاش‌های دکتر روحانی برای تعامل با مجلس نهم، کارشکنی‌هایی از سوی برخی نمایندگان مجلس دیده می‌شود؟

دکتر روحانی شخصیتی است که پنج دوره در مجلس بوده است و با همه امور آن آشنایی کامل دارد. پس طبیعی است که حرمت مجلس و اهمیت آن را حفظ و درک کند. وی و سایر دولتمردان از ابتدای آغاز به کار دولت یازدهم، جایگاه این قوه قانونگذاری را رعایت کرده و بیشترین احترام را قایل هستند. من امیدوارم در شرایط فعلی مجلس و مجلسیان بدرستی پاسخگو باشند و بدانند مخاطب‌شان خواهد ماند و مخصوص یک دوره نیست و تاریخ و البته مردم حوزه‌های انتخابیه ایشان که برای حل مشکلات کشور به دکتر روحانی رای دادند. در مورد آنها قضاوت خواهند کرد. امیدوارم مجلس با دوسال فرصتی که دارد به وظیفه مهم خود در این برهه تاریخی توجه بیشتری کرده و بدرستی عمل و دولت را در همه امور کمک کند.

■ البته در دوره مجلس هم جریان اصولگرا، با تفاوت نگاه به دولت مواجه است و به صورت فراکسیونی عمل نمی‌کند.

متفاوته در بین طیف‌های مختلف جریان اصولگرایی شکاف به وجود آمده و رسالت تاریخی این جریان به فراموشی سپرده شده است. در واقع رقابت درون گروهی بین جبهه اصولگرایان که باعث ریزش بدنه اجتماعی‌شان نیز شده است، در جریان انتخابات خرداد۹۲ خود را نشان داد و این جناح به جای اینکه مردم رسی بگیرد و بازسازی خود بپردازد و هزینه بسیار سنگینی که دولت منتسب به آنها بر کشور در این هشت‌سال تحمیل کرد را در نظر داشته باشد، به طیف‌های تندرو فرصت هیاهو می‌دهد. امیدوارم بزرگان این جریان برای پایان‌دادن به فراقتی و رخوتی که دامنگیر جریان اصولگرایی شده است، تلاش مضاعفی کنند و وقت و انرژی بیشتری صرف کنند.

■ گاهی از سوی مجلس نهم به ویژه جریان خاصی به دولت وارد می‌شود را بعضا وارد نمی‌دانید؟

نقدکردن منصفانه هم بنفع دولت و هم بنفع مملکت است و باید تقویت شود. اما نقدکردن با چوب‌لای‌چرخ دولت گذاشتن متفاوت است. آقایان و خانم‌های جبهه پایداری می‌دانند که عملکرد دولتی که صدرصد از حمایت آنان برخوردار بود و خود را پاکترین، راست‌گوترین و پاسخگوترین دولت معرفی می‌کرد، امروز پاشنه‌آشیل مملکت شده است. بنابراین این افراد امروز باید توجه داشته باشند که بدون حب و بغض نقادی کنند چراکه افکارعمومی، آگاهی خود را در چهارسال گذشته به‌خوبی نشان داده و در این انتخابات هم آن را نشان داد.

■ با توجه به تجربیات شما در مجلس، پیشنهاد مشخص شما به مجلس نهم در قبال نوع تعامل با دولت چیست؟

مجلس شورای اسلامی یکی از ارکان مهم کشور است که مشروع مذاکرات آن تمام‌نیست و ضبط می‌شود. بنابراین نمایندگان می‌توانند از تجارب دوره‌های گذشته استفاده کنند. بسیار مناسب است اگر جلساتی هم با هیات ادوار و نمایندگان ادوار داشته باشند. چندی قبل شنیدم که روسای کمیسیون اصل ۹۰ اول مجلس دعوت شده‌اند. این کارها بسیار مناسب است. از مجلس‌ها می‌خواهم به‌خاطر شرایط موجود بیش از پیش تلاش کنند چراکه مردم در شرایط سختی زندگی می‌کنند. هشت‌سال دولت دست اصولگرایان بود و کشور به این شکل و روز درآمده است. بنابراین هم باید تلاش کنند تا بعدا زیر دین مردم نباشند و بنا به دلایل سیاسی و منافع شخصی و بلندی، در شرایط کنونی بیشتر از سنگ‌اندازی نکنند. کشور در شرایط کنونی بیشتر از پیش نیازمند تعامل و همگرایی است و از ایجاد فاصله گرفتند.

همه باید تلاش کنند تا بعدا زیر دین مردم نباشند و بنا به دلایل سیاسی و منافع شخصی و بلندی، در شرایط کنونی بیشتر از پیش نیازمند تعامل و همگرایی است و از ایجاد فاصله گرفتند. کشور در شرایط کنونی بیشتر از دوسال اصولگرا و مجلس اصولگرا بیشترین نیاز به اتحاد را ایجاد کردند و از تعامل فاصله گرفتند

یک جریان را زیر ذره‌بین می‌گذارد. اتفاقا نقد ما، جرایی محدودشدن فضای نقد در این سال‌ها و تلاش برای حذف یک جریان سیاسی دارای هواداران بسیار در بر محدود شده است. در واقع رقابت درون گروهی بین جبهه اصولگرایان که باعث ریزش بدنه اجتماعی‌شان شده است، محدودکردن فضای نقد در این سال‌ها و تلاش برای حذف یک جریان سیاسی دارای هواداران بسیار در بر محدود شده است. در واقع رقابت درون گروهی بین جبهه اصولگرایان که باعث ریزش بدنه اجتماعی‌شان شده است،